

Anorganické bytosti – spojenci čarodejov

Podľa [Carlosa] Castanedu boli starí čarodejovia majstrami vo využívaní vedomia anorganických entít k posunom bodu spojenia, prenášajúcich čarodeja do iných svetov: „...anorganické bytosti svým skvelým vedomím vyvíjajú nesmierny tah, ktorým môžu snivce ľahko prenásť do svetov, jež sa vymykajú jakýmkoľvek popisom. Čarodějové dávných dob je využívali. To oni razili označení spojenci. Spojenci je naučili pohybovať bodem spojení i za hranice světelného vejce do vesmíru, který přesahuje meze lidství. A tak když spojenci přenášejí čaroděje, přenášejí ho do světů mimo lidskou doménu.“

Zaujímavé je, že v učení novodobého vúdú Kultu čierneho hada (La Couleuvre Noire – L.C.N.) oživujúcom niektoré atavizmy prastarých čarodejnických cyklov, sa nezávisle od Castanedových spisov vyučujú techniky spojenia s niektorými špecifickými rodinami loa [loa = duchovia, anorganické bytosti] vynikajúcou schopnosťou prenášať vúdú praktika do cudzích svetov alebo presúvať jeho vedomie skrz časovú linearitu.

Na druhom stupni v iniciačnej štruktúre L.C.N. nazývanom canzo, je učeník zasväcovaný do techník prístupu do svetov anorganických bytostí (konkrétne do archetypálnej lokality označovanej ako Ville-Aux-Champs) za pomoci svojho osobného loa, ktorý ho na toto „miesto“ prenesie.

Učenie L.C.N., predovšetkým jeho prvky pochádzajúce od [amerického okultistu] Michaela Bertiauxa, obsahuje aj ďalšie nápadné paralely s Castanedovým rozprávaním o starom čarodejníckom cykle.

Don Juan napríklad v knihe Umění snít zdôvodňuje svoju nechuť k práci s anorganickými bytosťami (tvoriacej jednu zo „špecialít“ čarodejov starého cyklu) slovami: „V jednu chvíli jsem se v životě musel rozhodnout, jestli se soustředím na anorganické bytosti a půjdu ve stopách starých čarodějů, nebo jestli je úplně odmítnu. ... Já jsem nikdy neviděl důvod, proč bych se měl stát jejich žákem... Žádají příliš vysokou cenu. ... Náš život, naši energii, naši oddanost. Jinými slovy, naši svobodu.“

Zatiaľ čo čarodejovia starého cyklu -zameraní na dosahovanie konkrétnych zisťujúcich cieľov pomocou spojencov- nevideli na takomto „obchode“ nič zlé a prijímali ho, čarodejom nového cyklu -zameraným na abstraktný cieľ a dosahovanie slobody- sa javí ako krajne nevýhodný: „Když se pustíš do něčeho podobného, spotřebuje ti to veškerou energii, kterou máš, a to znamená, že omezíš svoje usilování o svobodu.“

Takýto rozpor nastal aj v našej lóži L.C.N., kde istá časť praktikov inklinovala skôr k zmýšľaniu čarodejov starého cyklu, zatiaľ čo druhá vetva smerovala prevažne k cieľom cyklu nového. Jedno zo základných volaní mocných vúdú loa, odzrkadľujúce zafarbenie tohto učenia, totiž nabáda k úplnému a neodvolateľnému sa odovzdaniu službe duchom húdú.

Niektorí z nás ponechali toto vyzývanie bez úprav, pretože pristúpili na obchod vyjadriteľný vzorcom „energia spojencov za časť slobody“. Títo praktici pomocou spojencov neskôr skutočne dosiahli vynikajúcich magických výsledkov zameraných do oblasti konkrétnej (napríklad v získavaní sexuálnych partnerov, majetku, výhod, zamestnania či kumulácie osobnej moci). Druhá skupina praktikov si volanie nezávisle od seba upravila do podoby zaväzujúcej k spolupráci, nie podriadenosti týmto duchom.

Po konzultácii tejto úpravy s nemeckým G.M. (Grand Master) rádu, bráťom Shaitan-Aiwassom som bol ako predsedajúci tunajšej lóže uistený, že tieto mierne úpravy sú prípustné, avšak v ďalšej práci s loa treba počítať s ich požiadavkou čoraz výraznejšej až

úplnej odovzdanosti. Jedným zo základných pracovných postupov tak haitského ako i new-orleanského vúdú je totiž priame posadnutie praktika privolaným loa. Tento prvok sa objasňuje na základe výmeny typu „my poskytneme loa radosti ponúkané fyzickým telom, oni nám za to poskytnú radosti anorganických svetov“. (Jedná sa o jeden z výrazných atavizmov starého cyklu.)

Aj Castaneda opisuje podstatu spojenectva podobne. Podľa neho spočíva „ve vzájomnom vymenovaní energie. Anorganické bytosti dodávajú své vysoké vedomí a čarodějové zase dávajú své zvýšené vedomí a vysokou energii. Vyrovnaná výmena má pozitívny výsledky. Negatívnym výsledkom je pak závislosť na obou stranách. Starí čarodějové svoje spojence milovali. Ve skutočnosti milovali svoje spojence viac než svoje blížni. V tom pak lze předvídát strašlivá nebezpečí.“

Bertiaux o doporučovanom vzťahu k loa v zasväcovacích materiáloch L.C.N. píše: „Loa musíme ponúknuť svoje služby za všetko, čo vykonali pre vznik harmónie a perfektného chodu univerza. Najdôležitejšie ale je, že im musíme slúžiť, aby nám na oplátku pomohli objaviť našu skutočnú realitu.“

Zároveň opisuje -takmer zhodne s Castanedom- povahu energetickej výmeny s loa a jej obojstrannej výhodnosti. (Ako správny čarodej starého cyklu však Bertiaux zamlčiava nevýhody a nebezpečia takéhoto „obchodu“. O starých čarodejoch je totiž známe, že svojich učeníkov neraz v skrytosti a lešťou ponúkali vlastným spojencom ako „darček“, z čoho čerpali osobné magické výhody. Žiak ktorý podľahol tejto lešti, bol spojencami pohltý buď čisto energeticky, alebo, podľa niektorých legiend, aj so svojim fyzickým telom. O niektorých temných novodobých vúdú lóžach sa dodnes traduje, že počas istých starobylých sviatkov niektorí ich členovia miznú bez stopy záhadným, neprirodzeným spôsobom.)

Prax opätovne potvrdila, že v prípade loa L.C.N. stačí aj jediný akt či náznak spojenectva k tomu, aby sa čarodej aktívnej či pasívnej spoločnosti týchto entít prinajmenšom po dlhé roky -alebo už vôbec- nezbavil. Na druhú stranu je nepríjemný aspekt takejto symbiózy vyrovnávaný aspektom príjemným, a to už spomínanými skvelými výsledkami pragmatickej magickej praxe (dosahovaných zväčša na úkor abstraktnej magickej praxe).

Podobnosť medzi Castanedovými a Bertiauxovými inštrukciami ohľadom prístupu k anorganickým bytostiam je ale viac. Castaneda napríklad akt ich privábenia opisuje takto: „Snění je udržování polohy, do níž se bod spojení ve snu posune. Tento čin vytvoří výrazný energetický náboj, který upoutá jejich pozornost. Je to jako návnada na ryby, jdou po něm.“. Jedna z techník tzv. pavúčej mágie L.C.N. praktika inštruuje, aby petro loa (t.j. najmocnejších hrozivých temných duchov, ktorí sú viac nebezpeční resp. klifotickí, než loa kategórie rada) privábil vlastnou zásobou éterickej energie, ktorú im ponúkne ako potravu. Pavúčí loa túto „energetickú návnadu“ pohlta a následne závisí už len na sile vôle, resp. sile mágovej krvi, či vďaka tomuto spojeniu podľahe vplyvu loa alebo naopak - loa budú modifikovaní, „preprogramovaní“ jeho vlastným energetickým kódom.

V prístupe čarodejov starého cyklu k anorganickým bytostiam sa nedá prehliadnuť ani európska forma tohto atavizmu - grimoárové čarodejníctvo. Tieto stredoveké, zdanlivo úpadkové praktiky sú neraz prekvapivo účinné, a to práve kvôli svojej atavistickej povahe, siahajúcej až ku zabudnutým aeonom v čase a cudzím mimo-svetom v priestore. Kenneth Grant potvrdzuje tento názor, keď uvádza nasledovnú charakteristiku: „...starobylé grimoáry (boli) primitívnymi záznamami ľudskej snahy pretrhnúť závoj abyssu a preskúmať zadnú stranu Stromu [života]. Získané podpisy démonov, ich znaky a rituály doprevádzajúce ich použitie sú paralelou ortodoxných magických postupov využívaných v spojitosti s prednou stranou Stromu.“

Jednou z najväčších nevýhod prístupu starého cyklu, úzko súvisiacou so stratou osobnej slobody, je skutočnosť trefne opisovaná Castanedom: „Ale tyhle bytosti majú takovou metodu, že si jako měřítko toho, co potřebujeme, vezmou naše základní já a podle toho nás potom učí. A to je velice nebezpečná záležitost! ... Kdyby někdo bral tvoje základní já jako měřítko, tvoje já se vším tvým strachem a hltavostí i s tvou závistí a tak dál, a učil tě tomu, čeho si žádá tento štrašlivý stav bytí, no k čemu myslíš, že by to vedlo? ... Se starými čaroději byla potíž v tom, že se naučili úžasné věci, ale na základě svého nedospělého nižšího já...“

Každý, kto sa prakticky zaoberal využívaním spojencov tohto druhu, môže potvrdiť, že skutočne vyučujú podľa potrieb, ktoré vyčítajú v tzv. základnom ja čarodeja, t.j. freudiánsky - v detskej, iracionálnej zložke jeho psychiky - id; alebo, terminológiou Berneovho konceptu - vo variante C (Child) jeho ja.

Výsledkom vyučovania založeného na tu vyčítaných potrebách sú potom spravidla techniky bojovej mágie, mágie smrti, sexuálnej mágie a mágie bohatstva udivujúce svojou vysokou efektivitou. Brutalita, bezohľadnosť, priamočiarosť a účinnosť takto získaných postupov neraz pripadá aj samotnému čarodejovi, ktorý ich získal vďaka posunu bodu vedomia spojencami, hrozivá. (Ukážkou takto získaných postupov je väčšina likvidačných a sexuálnych magických techník popísaných v mojej pripravovanej knihe Zóny stínu.)

Prehľbovaním tohto spojenia musí praktik počítať s tým, že zostúpi až na samotné dno svojho základného ja, zložky id, kde bude konfrontovaný s dvoma prazákladnými princípmi vnútra ľudskej bytosti. Je to libido - pud sexuality, a thanatos - pud smrti. Vo finálnej fáze symbiózy so spojencami teda bude pracovať buď s oboma týmito prúdmi, alebo sa primkne k jednému z nich. Toto primknutie nesie v zdravujúcej väčšine prípadov značne negatívny nádyh.

Mág sa môže stať posadnutý hlbinnými silami sexu -čoho príkladom je Aleister Crowley-; alebo hlbinnými silami smrti, napríklad v podobe ničiteľského komplexu -čoho príkladom je Adolf Hitler-. Prípadne oboma naraz -čoho príkladom je Ted Bundy alebo Albert Fish-. (Zvládanie vplyvu týchto obsahov od istej úrovne nie je v moci samotného čarodeja alebo mága a nevyhnutným sa stáva zásah, či skôr trvalé vplyvanie nagualky alebo šarlátovej ženy slúžiacej ako prenosový kanál kál Babalon. V prípade, že univerzálny chaos, prípadne zámer nevrhne do blízkosti takto pokročilého čarodeja vhodné ohnisko týchto ženských kál, nastáva nevyhnutne jeho degenerácia, rozpad posledných zvyškov jeho ľudských osobnostných štruktúr a konečné zrušenie do bezodných hlbín abyssu.)

V učení L.C.N. opäť nachádzame paralelu tohto poznatku podanú formou snových obrazov, typickou pre starý čarodejnický cyklus. Bertiaux loa, s ktorými sa na úvodných stupňoch praxe L.C.N. prevažne pracuje, člení do dvoch základných skupín. Sú to duchovia skupiny hú, korešpondujúci so západom a vodným živlom (v aspekte plodnosti), a duchovia skupiny dú, korešpondujúci so severom a zemským živlom (v aspekte smrti).

Z ďalších opisov, charakteristiky i magických kontaktov je zjavné, že duchovia skupiny dú reprezentujú princíp pudu thanatos, zatiaľ čo duchovia skupiny hú princíp pudu libido. Avšak prácu s týmito dvoma prazákladnými typmi síl, ako východisko praktickej mágie, možno objaviť i v thelémskej mágii (Nuit/Hadit; Ra-hoor-khuit/Hoor-paar-kraat; resp. duálna povaha Hadita), chaos-mágii, modernistickej mágii Františka Bardona i v klasickej léviovskej forme magickej dogmy.

Jozef Karika